

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. kwietnia 1917.

Treść: (M 157.—159.) 157. Rozporządzenie cesarskie, w sprawie podwyższenia dodatku do podatku od wódki oraz w sprawie uchylecia osobnej opłaty od wyszynku i drobnej sprzedaży palonych napojów wysokowych i od handlu nimi. — 158. Rozporządzenie, dotyczące zmiany rozporządzenia o dodatku do podatku od wódki. — 159. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania obrotu rzepakami, rzepikiem, olejem rzepakowym i makuchem.

157.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 9. kwietnia 1917.

w sprawie podwyższenia dodatku do podatku od wódki oraz w sprawie uchylecia osobnej opłaty od wyszynku i drobnej sprzedaży palonych napojów wysokowych i od handlu nimi.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Wymiar dodatku do podatku od wódki, pobieranego na podstawie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 18. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 46, podwyższa się o 1 K 40 h, t. j. na 2 K 90 h od litra alkoholu.

§ 2.

Dochód z tego podwyższenia dodatku przypada wyłącznie skarbowi państwa i nie uwzględnia się go przy obliczaniu przekazywania podatku od wódki,

przypadającego funduszom krajowym na mocy ustawy z dnia 23. stycznia 1914, Dz. u. p. Nr. 14.

§ 3.

Z dniem 30. czerwca 1917 uchyla się §§ 2., 9. do 17. włącznie ustawy z dnia 23. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 62, dotyczącej wyszynku i drobnej sprzedaży palonych napojów wysokowych oraz handlu nimi.

§ 4.

O ile wyraźnie czego innego nie postanowiono (§ 3.), wchodzi to rozporządzenie cesarskie w życie z dniem ogłoszenia. Wykonanie poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Laxenburg, dnia 9. kwietnia 1917.

Karol wkr.

Clam-Martinić wkr.	Baernreither wkr.
Georgi wkr.	Forster wkr.
Hussarek wkr.	Trnka wkr.
Spitzmüller wkr.	Bobrzyński wkr.
Handel wkr.	Schenk wkr.
Urban wkr.	Höfer wkr.

158.

Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 10. kwietnia 1917,

dotyczące zmiany rozporządzenia o dodatku do podatku od wódki.

Wykonując § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 9. kwietnia 1917, Dz. u. p. Nr. 157, i uchylając rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 47, zmienia się następujące postanowienia rozporządzenia o dodatku do podatku od wódki z dnia 23. stycznia 1914. Dz. u. p. Nr. 12, z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia i mają one opiewać, jak następuje:

§ 1., wstęp.

„Dodatkowi do podatku od wódki, wynoszącemu 2 K 90 h od hektolitrowego stopnia alkoholu (litra alkoholu) podlegają:“

§ 2., ustęp 2.

„Zatem we wszystkich przypadkach, w których dodek do podatku od wódki należy uiszczać równocześnie z podatkiem od wódki, a mianowicie, gdy chodzi o wódkę, podlegającą podatkom od wyrobu oraz podatkom konsumcyjnym według niższej stopy, należy pobierać od litra alkoholu niepodzielnie zarachowywać kwotę 3 K 80 h, zaś gdy chodzi o wódkę, podlegającą podatkom konsumcyjnym według stopy wyższej, kwotę 4 K. W przypadkach tych wolno żądać zakredytowania tylko co do podatku pierwotnego razem z dodekiem.“

§ 7.

„Dodatek do podatku od wódki zwraca się, o ile nie chodzi o wódkę, której uwolnienia od dodatku żądano po myśli § 3. niniejszego rozporządzenia:

1. przy wysyłce w obrocie przekazowym do krajów korony św. Szczepana lub Bośni i Hercegowiny

a) w kwocie 2 K 90 h od litra alkoholu w rumie, likierze, essencji ponczowej, nadto w palonych płynach wysokowych, które według zwyczajnego sposobu wyrobienia składają się z podlegającego podatkom konsumcyjnym spirytusu i wyrabiane są zapomocą destylowania przez ingrediencye lub zapomocą dodatków,

b) w kwocie 1 K 45 h od litra alkoholu dla wszystkich innych palonych płynów wysokowych;

2. w razie wywozu poza linię cłową w kwocie 1 K 45 h od litra alkoholu, gdy przesyłka obejmuje przynajmniej 50 litrów wódki.

Za te przesyłki, które urząd wysyłający wyekspeduje przed dniem 1. lipca 1917, przynajmniej się zwrot dodatku do podatku od wódki w przypadkach, wymienionych pod l. 1, lit. a), w kwocie 1 K 50 h, zaś w przypadkach pod l. 1, lit. b), i l. 2 w kwocie 75 h od litra alkoholu, chyba, że udowodniono uiszczenie dodatku do podatku od wódki według stopy w kwocie 2 K 90 h za zawarty w przesyłce alkohol.“

§ 8., l. 2. ustęp 5., zdanie ostatnie:

„W nakazach zapłaty należy podać poszczególne ilości alkoholu, za które uskutecznią się zwrot dodatku, przytaczając odnośne pozycje rejestru wysyłek i należy uwidocznnić osobno kwoty, wynikające według § 7.“

Spitzmüller wtr

159.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 10. kwietnia 1917,

dotyczące uregulowania obrotu rzepakiem, rzepikiem, olejem rzepakowym i makuchem.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, żąda się, co następuje:

§ 1.

Rzepak i rzepak, pochodzący z tutejszego krajowego zbioru z roku 1917, są zajęte na rzecz państwa. Zajęcie to rozpoczyna się z chwilą oddzielenia plonów od gruntu. Wyjęte od zajęcia są zapasy, będące w posiadaniu państwa lub zarządu wojskowego.

§ 2.

Zajęcie ma ten skutek, że zajęte towary nie mogą być przerobione, zużyte, oddane na karmę, ani też dobrowolnie lub przymusowo sprzedane, o ile nie wydano w tem rozporządzeniu lub innemi osobnemi zarządzeniami Ministerstw handlu lub rolnictwa innych zarządzeń. Czynności prawne, sprzeciwiające się zakazowi, są nieważne. To samo odnosi się także do tych czynności prawnych,

które zawarte zostały przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Pomimo zajęcia mogą przedsiębiorcy gospodarstw rolnych użyć do zasiewu takich ilości, jakie są potrzebne do najbliższej uprawy roli.

Winni oni o tych ilościach i obsianej niemi powierzchni donieść najpóźniej do dnia 31. października 1917 Austryackiemu bankowi kontrolnemu dla przemysłu i handlu w Wiedniu, podając zarazem, czy zasiew odbył się w drodze wolnego siania czy też jako siew rządowy.

§ 4.

Do objęcia zajętych towarów przeznacza się Austryacki bank kontrolny dla przemysłu i handlu w Wiedniu. Bank ten jest obowiązany zakupić zajęte towary i bezzwłocznie odebrać.

§ 5.

Cena objęcia wynosi za rzepak 100 K za 100 kg, za rzepik 97 K za 100 kg, za każdym razem na miejscu stacy kolejowej, położonej najbliżej miejsca składowego zapasów, w workach kupującego i za gotówkę, przy okazaniu urzędowego kolejowego poświadczenia nadania (duplikat listu przewozowego).

W razie gdy towar nie odpowiada wymogom zwyczajów kupieckich i umowa o odpowiednie zniżenie ceny nie przyjdzie do skutku, wówczas rozstrzyga o cenie, jeśli miejsce przechowania towaru znajduje się w kraju, w którym istnieje giełda dla produktów rolniczych, sąd rozjemczy tej giełdy, w przeciwnym razie sąd rozjemczy tej izby handlowej i przemysłowej, w której okręgu znajduje się miejsce przechowania towaru.

§ 6.

Posiadacz zajętego towaru, o ile on nie ma u niego pozostać stosownie do niniejszego rozporządzenia lub wydanych na jego zasadzie osobnych zarządzeń, ma obowiązek sprzedać go Austryackiemu bankowi kontrolnemu dla przemysłu i handlu po ustanowionych cenach i pod przepisanyymi warunkami (§ 5.). Jest on nadto obowiązany towar aż do objęcia przechowywać i utrzymywać.

Zbiór należy wymłócić najpóźniej do dnia 30. listopada 1917. Najpóźniej w 14 dni po wymłóceniu należy Austryackiemu bankowi kontrol-

nemu dla przemysłu i handlu donieść o rodzaju, ilości i miejscu złożenia zapasów rzepaku i rzepiku

§ 7.

Skuteczność zajęcia kończy się

1. z chwilą dozwolonego użycia lub sprzedaży;
2. przez przymusowe odebranie.

§ 8.

Przesyłki rzepiku i rzepaku mogą być tylko wtedy przyjmowane do przewozu przez przedsiębiorstwa kolejowe lub okrętowe, jeśli do dokumentów przewozowych dodano dla każdej przesyłki poświadczenie przewozowe, wystawione przez Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego według dołączonego wzoru.

Dla przesyłek zarządu wojskowego i przesyłek z poza granicy celnej, z Węgier, z Bośni i Hercegowiny, nie wymaga się tego rodzaju poświadczeń przewozowych.

§ 9.

Gdy posiadacz wzbrania się sprzedać swe zajęte zapasy rzepiku i rzepaku Austryackiemu bankowi kontrolnemu dla przemysłu i handlu, winna polityczna władza I. instancyi, w której okręgu znajdują się zapasy, orzec o obowiązku oddania zapasów i w razie potrzeby zarządzić ich przymusowe odebranie.

Orzeczenie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

§ 10.

Przy przymusowym odebraniu zapasów należy potrącić od ceny objęcia 10%. Gdy posiadacz lub jego miejsce pobytu są nieznane, lub gdy cena ma służyć na zaspokojenie roszczeń osób trzecich, powstałych z praw rzeczowych, należy cenę złożyć w sądzie.

§ 11.

Odebrane przymusowo zapasy winien ostatni ich posiadacz przechować i utrzymać bezpłatnie aż do odtransportowania.

§ 12.

Austryacki bank kontrolny dla przemysłu i handlu winien zakupione przez siebie, zajęte zapasy rzepiku i rzepaku oddawać po cenach zakupna tym producentom oleju rzepakowego,

których mu wskaże za zezwoleniem Ministerstwa handlu. Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego i to w takich ilościach, jakie w tej samej drodze zostaną mu oznaczone.

Austryacki bank kontrolny dla przemysłu i handlu winien jednakże zatrzymać z całej łącznej zakupionej ilości do dnia 15. września 1917 15%, co najmniej jednak 80 wagonów (8000 cetnarów metrycznych) w celu ewentualnego użycia na zasiew. Prośby o pozostawienie nasienia należy wносить do Wojennego związku przemysłu olejnego i tłuszczowego.

§ 13.

Producenci oleju rzepakowego są obowiązani oddać Tow. akc. Centrali olejnej i tłuszczowej wszystkie zapasy oleju rzepakowego, uzyskane z tatejskokrajowego zbioru rzepiku i rzepaku w roku 1917.

Za zezwoleniem Ministerstwa handlu Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego oznacza cenę objęcia, rozstrzyga o rozdziale oleju rzepakowego między konsumentów i ustanawia cenę sprzedaży (§§ 2. i 14. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 94).

Cena sprzedaży oleju rzepakowego konsumentom, którą oznaczy Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego, dotyczy towaru, odpowiadającego wymaganiom zwyczajów kupieckich. Jeśli co do towaru, nieodpowiadającego wymaganiom zwyczajów kupieckich, umowa o odpowiednie zmniejszenie ceny nie dojdzie do skutku, wówczas rozstrzyga o cenie sąd rozjemczy izby handlowej i przemysłowej, w której okręgu znajduje się miejsce wyrobienia towaru.

§ 14.

Producenci oleju rzepakowego są obowiązani dostawić makuchy Centrali dla środków pastewnych

po cenie, którą oznaczy Urząd dla wyżywienia ludności w porozumieniu z Ministerstwem handlu.

Centrala dla środków pastewnych ma na żądanie producentów rzepaku, którzy prowadzą gospodarstwo mleczne, przydzielić im makuchów na karmę dla krów mlecznych najwyżej do 25% tej ilości makuchu, jaka odpowiada ilości dostarczonego rzepaku i rzepiku.

§ 15.

Wszelkie czynności prawne, sprzeciwiające się zarządzeniom §§ 13. i 14., są nieważne. Odnosi się to także do takich czynności prawnych, które zostały zawarte przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

W razie odmówienia zarządzanego w §§ 13. i 14. wydania oleju rzepakowego i makuchu winno nastąpić odebranie przymusowe przy analogicznem zastosowaniu postanowień §§ 9. do 11.

§ 16.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i każde współdziałanie przy udaremnieniu zobowiązań, w tem rozporządzeniu nałożonych, o ile odnośna czynność nie podpada pod surowsze postanowienie karne, będą karą władzy polityczne grzywnami do 5000 K lub według ich uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 17.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Clam-Martinic wtr.	Forster wtr.
Handel wtr.	Schenk wtr.
Urban wtr.	Höfer wtr.

Poświadczenie przewozowe na rzepak i rzepik.

Imię i nazwisko porysłającego

w jest uprawniony do przewiezienia

/ kg rzepaku,

..... kg rzepiku,

a to w czasie od do

z (nazwa stacyi wysyłkowej)

do (nazwa stacyi przeznaczenia)

(koleją lub okrętem parowym) pod adresem (imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania odbiorcy).

Wieden, dnia 1917.

L. S.

Wojenny związek przemysłu olejnego i tłuszczowego.

Poświadczenie to należy doczepić trwale do dokumentu przewozowego.
Dodanie poświadczenia należy w dokumencie przewozowym zaznaczyć.
Poświadczenie odbierze stacya przeznaczenia.

